

TORAH IN MOTION – פרשת ויצא תשפ"ב

Yaakov Avinu's Biography – The Early Years

Parashat Toledot – Chap. 25

- 1) Born with his older twin Esav
- 2) Buys the rights of the firstborn from Esav in exchange for stew

Chap. 27-28

- 3) On the advice of Rivka, tricks Yitzchak so that he will bless him instead of his brother
- 4) Flees to his uncle's home in Charan to save himself from the infuriated Esav

Parashat Vayetzei – Chap. 28

- 5) On the way to Charan, dreams of angels on a ladder to the heavens, and Hashem blesses him

Chap. 29-30

- 6) Works for seven years so that he can marry Rachel, but Lavan gives him his Leah instead
- 7) Marries Rachel too, in exchange for another seven years of work
- 8) His wives bear a daughter and eleven sons
- 9) Becomes rich through his earnings from an agreement with Lavan

Chap. 31

- 10) Flees Lavan's home with his wives and children, to return to Canaan

Parashat Vayishlach – Chap. 32-33

- 11) Nearing Canaan, prepares for confrontation with Esav, but at the end they part in peace
- 12) In the midst of #11, fights alone with a mysterious man (who is fact an angel), and wins

Chap. 34

- 13) His daughter Dinah is raped by Shechem, and his sons avenge her in battle

Chap. 35

- 14) Hashem changes his name to Yisrael, and blesses him again
- 15) Rachel dies while bearing another son, and he buries her

יא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּלְךָ חֲרָנָה: וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
 יב מֵאֲבְנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא: וַיַּחֲלֵם וַהֲנֵה סֵלֶם
 מִצַּב אֲרָצָה וְרֹאשׁוֹ מִגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה וַהֲנֵה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלֵים וַיִּרְדּוּ בּוֹ:
 יג וַהֲנֵה יְהוָה נֹצֵב עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָתְךָ אֲבִיךָ וְאֵלֶיךָ יִצְחָק
 יד הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לֹךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעֲךָ: וְהָיָה וְרַעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ
 וּפְרִצְתָּ יָמָה וְקִדְמָה וְצַפְנָה וְנִגְבָּה וּנְבָרְכוּ בְךָ כָּל-מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה
 טו וּבְזִרְעֲךָ: וַהֲנֵה אֲנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמֵרְתִיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר-תֵּלֵךְ וַהֲשַׁבְתִּיךָ אֶל-
 הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזֹבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם-עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לְךָ:
 טז וַיִּקַּץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֹן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי: וַיִּירָא
 וַיֹּאמֶר **מֵה-נִזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם-בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם:**
 יז וַיִּשְׁכֶם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת-הָאֶבֶן אֲשֶׁר-שָׂם מִרְאֲשֵׁתוֹ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ מִצְבֵּה
 יח וַיִּצַק שָׁמֶן עַל-רֹאשָׁהּ: וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית-אֵל וְאוֹלָם לֹחַ
 ט **שֵׁם-הָעִיר לְרֹאשְׁנָה:** וַיַּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם-יְהִיָּה אֱלֹהִים עִמָּדִי
 וּשְׁמֵרְנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי הוֹלֵךְ וְנָתַן-לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ:
 כב וּשְׁבַתִּי בְשָׁלוֹם אֶל-בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים: וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר-
 כט א שְׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי עֲשֵׂר אֶעֱשְׂרֶנּוּ לְךָ: וַיֵּשֶׂא
 ב יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיִּלְךָ אֲרָצָה בְנֵי-קָדֶם: וַיִּירָא וַהֲנֵה בְּאֵר בְּשׂוּדָה וַהֲנֵה-שָׁם
 ג שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי-צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן-הַבְּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֶדְרִים וְהָאֶבֶן
 ד גֹּדְלָה עַל-פִּי הַבְּאֵר: וְנֹאֲסְפוּ-שָׁמָּה כָּל-הָעֶדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל
 ה פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת-הַצֹּאן וַהֲשִׁיבוּ אֶת-הָאֶבֶן עַל-פִּי הַבְּאֵר לְמַקְמָה:
 ו וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִחֲרָן אֲנַחְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם
 ז וַיִּדְעַתֶּם אֶת-לָבָן בֶּן-נָחֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ: וַיֹּאמֶר לָהֶם הַשָּׁלוֹם לוֹ וַיֹּאמְרוּ
 ח שָׁלוֹם וַהֲנֵה רַחֵל בְּתוֹ בָּאָה עִם-הַצֹּאן: וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא-עֵת
 ט האֲסֹף הַמִּקְנֵה הַשֶּׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רְעוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא נוּכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ
 י כָּל-הָעֶדְרִים וַיִּגְלְלוּ אֶת-הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן: עוֹדְנוּ מְדַבֵּר
 י עִמָּם וְרַחֵל בָּאָה עִם-הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ כִּי רָעָה הוּא: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה
 לה

יעֲקֹב אֶת־רָחֵל בֵּת־לָבָן אֲחֵי אִמּוֹ וְאֶת־צֹאן לָבָן אֲחֵי אִמּוֹ וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב וַיִּגַּל
 יא אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת־צֹאן לָבָן אֲחֵי אִמּוֹ: וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל
 יב וַיִּשָּׂא אֶת־קָלוֹ וַיִּבְדֶּךָ: וַיֵּגַד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אֲחֵי אָבִיהָ הוּא וְכִי בֶן־רִבְקָה
 יג הוּא וַתִּרְץ וַתִּגַּד לְאָבִיהָ: וַיְהִי כַשְּׁמַע לָבָן אֶת־שְׁמַע וַיַּעֲקֹב בֶּן־אָחִיתוֹ וַיִּרְץ
 לד לְקָרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק־לוֹ וַיִּנְשֹׁק־לוֹ וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לְלָבָן אֶת כָּל־
 יד הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי וּבִשְׂרֵי אֲתָה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ
 טו יָמִים: וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־אֲחֵי אֲתָה וְעַבַדְתַּנִּי חָנָם הַגִּידָה לִּי מִה־
 טז מִשְׁכַּרְתְּךָ: וּלְלָבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לְאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל: וַעֲיִנֵּי לְאָה
 יז רַכּוֹת וְרָחֵל הָיְתָה יֹפֶת־תֹּאֵר וַיִּפֶּת מְרָאֶה: וַיֹּאֲהֵב יַעֲקֹב אֶת־רָחֵל וַיֹּאמֶר
 יח אֶעֱבֹדָךָ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרָחֵל בְּתֻלָּה הַקְּטָנָה: וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תַּתִּי אֲתָה לְךָ
 כ מַתְּתִי אֲתָה לְאִישׁ אַחֵר שְׁבַע עֶמְדִי: וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרָחֵל שִׁבְעַ שָׁנִים וַיְהִי
 כא בְּעֵינָיו כִּיָּמִים אַחָדִים בְּאֵהָבָתוֹ אֲתָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן הֲבֵה אֶת־
 כב אֲשֶׁתִּי כִּי מָלְאוּ יָמִי וְאִבּוֹאָה אֵלַיָּה: וַיֹּאסֹף לָבָן אֶת־כָּל־אַנְשֵׁי הַמָּקוֹם וַיַּעַשׂ
 כג מִשְׁתָּה: וַיְהִי בְעָרֵב וַיִּקַּח אֶת־לְאָה בִתּוֹ וַיָּבֵא אֹתָהּ אֵלָיו וַיָּבֵא אֵלַיָּה: וַיִּתֵּן
 כד לָבָן לָהּ אֶת־זֹלְפָה שִׁפְחָתוֹ לְלְאָה בִתּוֹ שִׁפְחָה: וַיְהִי בַּבֶּקֶר וַהֲנִיָּה הוּא לְאָה
 וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ לִּי הֲלֹא בְרָחֵל עַבְדְּתִי עִמָּךְ וְלָמָּה רַמִּיתָנִי:
 כו וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יַעֲשֶׂה כֵן בַּמָּקוֹמִנִי לָתֵת הַצְּעִירָה לְפָנֶי הַבְּכִירָה: מִלֵּא
 שִׁבְעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ גַם־אֶת־זֹאת בְּעַבְדָּהּ אֲשֶׁר תַּעֲבֹד עִמָּדִי עוֹד שִׁבְעַ־
 כז שָׁנִים אַחֲרוֹת: וַיַּעַשׂ יַעֲקֹב כֵּן וַיִּמְלֵא שִׁבְעַ זֹאת וַיִּתֵּן־לוֹ אֶת־רָחֵל בִּתּוֹ לוֹ
 כח לְאִשָּׁה: וַיִּתֵּן לָבָן לְרָחֵל בִּתּוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתוֹ לָהּ לְשִׁפְחָה: וַיָּבֵא גַם
 אֶל־רָחֵל וַיֹּאֲהֵב גַם־אֶת־רָחֵל מִלְּאָה וַיַּעֲבֹד עִמּוֹ עוֹד שִׁבְעַ־שָׁנִים אַחֲרוֹת:
 לט וַיֵּרָא יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה לְאָה וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ וְרָחֵל עָקְרָה: וַתֵּהָרֵם לְאָה
 מ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ רְאוּבֵן כִּי אָמְרָה כִּי־רָאִה יְהוָה בְּעֵנָיִי כִּי עָתָה יֵאָהֲבֵנִי
 לו אִישִׁי: וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּאמֶר כִּי־שָׁמַע יְהוָה כִּי־שָׁנוּאָה אֲנֹכִי וַיִּתֵּן־לִי
 לז גַם־אֶת־זֶה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ שִׁמְעוֹן: וַתֵּהָרֵם עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּאמֶר עָתָה הִפְעַם
 לה יִלְוֶה אִישִׁי אֵלַי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שְׁלֹשָׁה בָנִים עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ לֵוִי: וַתֵּהָרֵם

שלישי

ל עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על-כן קראה שמו יהודה
 לא ותעמד מלדת: ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתי
 ב ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואם-אין מתה אנכי: ויחר-אף יעקב
 ג ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך פרי-בטן: ותאמר הנה
 ד אمتי בלהה בא אליה ותלד על-ברכי ואבנה גם-אנכי ממנה: ותתן-לו
 ה את-בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב
 ו בן: ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-כן קראה
 ח שמו דן: ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב: ותאמר רחל
 ט נפתולי אלהים ונפתלתי עם-אחתי גם-יכליתי ותקרא שמו נפתלי: ותרא
 י לאה כי עמדה מלדת ותקח את-זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה:
 יא ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן: ותאמר לאה בגד ותקרא את-שמו ^{25/06/2018}בגד
 יב גד: ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב: ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
 יג בנות ותקרא את-שמו אשר: וילך ראובן בימי קציר-חטים וימצא דודאים רביעי
 יד בשדה ויבא אתם אל-לאה אמו ותאמר רחל אל-לאה תני-נא לי מדודאי
 טו בנך: ותאמר לה המעט קחתך את-אישי ולקחת גם את-דודאי בני ותאמר
 טז רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך: ויבא יעקב מן-השדה
 ז בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי
 ח בני וישכב עמה בלילה הוא: וישמע אלהים אל-לאה ותהר ותלד ליעקב
 ט בן חמישי: ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר-נתתי שפחתי לאישי
 י ו ותקרא שמו יששכר: ותהר עוד לאה ותלד בן-ששי ליעקב: ותאמר לאה
 יא וברני אלהים אתי ובר טוב הפעם יזבלני אישי כי-ילדתי לו ששה בנים
 יב ותקרא את-שמו זבולן: ואחר ילדה בת ותקרא את-שמה דינה: ויזכר
 יג אלהים את-רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את-רחמה: ותהר ותלד בן
 יד ותאמר אסף אלהים את-חרפתי: ותקרא את-שמו יוסף לאמר יסף יהוה
 טו לי בן אחר: ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לזון שלחני
 טז ואלכה אל-מקומי ולארצי: תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אתך
 לז

בא גד

רביעי

ס

כט הסכלת עשו: יש-לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש | אמר
 ל אלי לאמר השמר לה מדבר עם-יעקב מטוב עד-רע: ועתה הלך הלכת
 לא כי-נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את-אלהי: ויען יעקב ויאמר
 לב ללבן כי יראתי כי אמרתי פן-תגזל את-בנותיך מעמי: עם אשר תמצא
 את-אלהיך לא יחיה נגד אחינו הבר-לה מה עמדי וקח-לה ולא-ידע
 לג יעקב כי רחל גנבתם: ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי
 לד האמהת ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ורחל לקחה את-
 התרפים וחשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את-כל-האהל
 לה ולא מצא: ותאמר אל-אביה אל-יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
 לו מפניך כי-דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את-התרפים: ויחר ליעקב
 וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה-פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי:
 לו כי-מששת את-כל-כלי מה-מצאת מכל כלי-ביתך שים כה נגד אחי
 לה ואחיה ויזכחו בין שנינו: זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו
 לט ואילי צאנך לא אכלתי: טרפה לא-הבאתי אליך אנכי אחטונה מידי
 מ תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה
 מא ותדד שנותי מעיני: זה-לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע-עשרה
 שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את-משכרתי עשרת מנים:
 מב לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי
 מנ * את-עזי ואת-יגיע כפי ראה אלהים ויזכח אמש: ויען לבן ויאמר אל-
 יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר-אתה ראה לי-הוא
 מד ולבנתי מה-אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו: ועתה לכה נכרתה
 מה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירימה מצבה:
 מו ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו-גל ויאכלו שם על-
 מז הגל: ויקרא-לו לבן יגר שהדומתא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל
 מט הנה עד ביני ובינך היום על-כן קרא-שמו גלעד: והמצפה אשר אמר
 י יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: אם-תענה את-בנתי ואם-

נא תקח נשים על-בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר
 נב לבן לעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: עד הגל
 הזה ועדה המצבה אם-אני לא-אעבר אליך את-הגל הזה ואם-אתה
 ג לא-תעבר אלי את-הגל הזה ואת-המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:
 גד ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל-לחם ויאכלו לחם וילינו בהר:
 לב א וישכם לבן בפקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן
 ג למקומו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו-בו מלאכי אלהים: **ויאמר יעקב**
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם-המקום שהוא מחננים:

מפסיר

12/06/2018 08:05
אוצר החכמה

ד וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו ס וישלח
 אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן זרתי
 ו ואחר עד-עתה: והי-לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד
 ז לאדני למצאת-חן בעיניך: וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר באנו אל-
 ח אחיך אל-עשו וגם הלך לקראתך וארבע-מאות איש עמו: וירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחץ את-העם אשר-אתו ואת-הצאן ואת-הבקר והגמלים
 ט לשני מחנות: ויאמר אם-יבוא עשו אל-המחנה האחת והכהו והיה המחנה
 י הנשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה
 יא האמר אלי שוב לארצתך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים
 ומכל-האמת אשר עשית את-עבדך כי במקלי עברתי את-הירדן הזה
 יב ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי-ירא אנכי אתו
 יג פן-יבוא והכני אם על-בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמת את-
 יד זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב: וילן שם בלילה ההוא ויקח מן-
 טו הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים
 טז ואילים עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים
 יז עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה: ויתן ביד-עבדיו עדר עדר לבדו
 יח ויאמר אל-עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את-

שני

הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך
 יט ולמי אלה לפניה: ואמרת לעבדך לעיניך מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו
 כ והנה גם הוא אחריו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל-
 ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל-עשו במצאכם
 כא אתו: ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחריו כי-אמר אכפרה פניו במנחה
 כב ההלכת לפני ואחרי-כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבר המנחה על-
 כג פניו והוא לן בלילה-ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את-שתי
 נשיו ואת-שתי שפחתיו ואת-אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק:
 כד ויקחם ויעברם את-הנחל ויעבר את-אשר-לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק
 כו איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכל לו וינע בכף-ירכו ותקע כף-
 כז ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
 כח כי אם-ברכתני: ויאמר אליו מה-שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב
 יאמר עוד שמך כי אם-ישראל כי-שרית עם-אלהים ועם-אנשים ותוכל:
 ל וישאל יעקב ויאמר הגידה-נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
 לא אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי-ראיתי אלהים פנים אל-פנים
 לב ותנצל נפשי: ויזרח-לו השמש כאשר עבר את-פנואל והוא צלע על-
 לג ירכו: על-כן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה אשר על-כף הירך
 לג א עד היום הנה כי נגע בכף-ירך יעקב בגיד הנשה: וישא יעקב עיניו וירא
 והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את-הילדים על-לאה ועל-
 ב רחל ועל שתי השפחות: וישם את-השפחות ואת-ילדיהן ראשנה ואת-
 ג לאה וילדיה אחרנים ואת-רחל ואת-יוסף אחרנים: והוא עבר לפניהם
 ד וישתחו ארצה שבע פעמים עד-גשתו עד-אחיו: וירץ עשו לקראתו
 ה ויחבקו ויפל על-צוארו וישקוהו ויבכו: וישא את-עיניו וירא את-הנשים
 ואת-הילדים ויאמר מי-אלה לך ויאמר הילדים אשר-חגן אלהים את-
 ו עבדך: ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין: ותגש גם-לאה וילדיה
 ח וישתחו ואחר גש יוסף ורחל וישתחו: ויאמר מי לך כל-המחנה הנה

ט אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמִצְא־חַן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֵשׁ-לִי רֶב אֲחֵי יְהִי
 י לָךְ אֲשֶׁר-לָךְ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-נָא אִם-נָא מִצְאֲתִי חַן בְּעֵינֶיךָ וּלְקַחְתָּ
 יא מִנְחָתִי מִיָּדַי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פְּנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצַנִּי: קַח-נָא
 את-בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבַּאת לָךְ כִּי-חֲנַנִּי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ-לִי-כָל וַיִּפְצַר-בּוֹ
 יג וַיִּקַּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְנִלְכָה לְעֵדָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי יְדַע כִּי-
 הִילָדִים רַפִּים וְהִצָּאן וְהִבְקַר עָלוֹת עָלַי וּדְפָקוֹם יוֹם אֶחָד וּמְתוּ כָל-הַצָּאן:
 יד יַעֲבֹר-נָא אֲדֹנָי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרֹגַל הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר-
 טו לִפְנֵי וּלְרֹגַל הִילָדִים עַד אֲשֶׁר-אָבֹא אֶל-אֲדֹנָי שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה-
 טז נָא עִמָּךְ מִן-הָעַם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצְא-חַן בְּעֵינַי אֲדֹנָי: וַיִּשָּׁב
 יז בַּיּוֹם הַהוּא עֲשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: וַיַּעֲקֹב נִסַּע סִכְתָּה וַיִּבֶן לוֹ בַּיִת וַלְמַקְנָהּוּ

לומר חכמות

יח עֲשֵׂה סִכְתַּת עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם סִכּוֹת: וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם ס

יט עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֵאוֹ מִפְּדַן אֲרָם וַיַּחַן אֶת-פְּנֵי הָעִיר: וַיִּקַּן
 את-חֶלְקֵת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אֶהְלוֹ מִיַּד בְּנֵי-חַמּוֹר אָבִי שְׁכֶם בַּמָּאָה
 לד א קְשִׁיטָה: וַיִּצַּב שֵׁם מוֹבַח וַיִּקְרָא-לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: וַתֵּצֵא

חמישי

ב דִּינָה בַת-לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לְרֵאוֹת בְּבָנוֹת הָאָרֶץ: וַיֵּרָא אֹתָהּ שְׁכֶם
 ג בֶּן-חַמּוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה: וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ
 ד בְּדִינָה בַת-יַעֲקֹב וַיַּאֲהֵב אֶת-הַנְּעוּר וַיְדַבֵּר עַל-לֵב הַנְּעוּר: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם
 ה אֶל-חַמּוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח-לִי אֶת-הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי
 טמא אֶת-דִּינָה בָתּוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת-מַקְנֵהוּ בַשָּׂדֶה וְהַחֲרַשׁ יַעֲקֹב עַד-בָּאָם:
 ו וַיֵּצֵא חַמּוֹר אָבִי-שְׁכֶם אֶל-יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן-הַשָּׂדֶה
 ז כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחַר לָהֶם מְאֹד כִּי-נִבְלָה עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל לְשֹׁכְבֵי
 ח אֶת-בַּת-יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: וַיְדַבֵּר חַמּוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנֵי חַשְׁקָה
 ט נַפְשׁוֹ בְּבַתְכֶם תָּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ-לָנוּ
 י וְאֶת-בְּנֹתֵינוּ תִקְחוּ לָכֶם: וְאִתָּנוּ תִשְׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֵיכֶם שְׁבוּ וּסְחָרוּהָ
 יא וְהֶאֱחִזּוּ בָּהּ: וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל-אָבִיָּה וְאֶל-אֲחִיָּה אֲמַצְא-חַן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר
 יב תֹּאמְרוּ אֵלַי אָתָּן: הֲרָבּוּ עָלַי מְאֹד מֵהָר וּמִתָּן וְאִתְּנָה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי

וְשִׁמְלַתֵיכֶם: וְנִקְוָמָה וְנַעֲלָה בֵּית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָׁם מִזְבֵּחַ לְאֵל הָעֵנָה אֲתִי
 ד בַּיּוֹם צָרְתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתִּי: וַיִּתְּנוּ אֵל־יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֱלֹהֵי
 הַנִּכְרָ לְאֵשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת־הַנּוֹזְמִים אֲשֶׁר בְּאוֹנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלָה
 ה אֲשֶׁר עִם־שָׂכָם: וַיִּסְעוּ וַיְהִי חַתַּת אֱלֹהִים עַל־הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם
 ו וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי בְּנֵי יַעֲקֹב: וַיָּבֹא יַעֲקֹב לְוִזָּה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵּית־
 ו אֵל הוּא וְכָל־הָעַם אֲשֶׁר־עִמּוֹ: וַיְבִין שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית־אֵל
 ח כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו: וַתִּמַּת דְּבָרָה מִיְּנֻקַּת רַבֵּקָה
 וַתִּקְבַּר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֱלֹהֵי בְכוֹת:

ט וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד כְּבָאוֹ מִפְּדַן אָרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר־לוֹ ס
 אֱלֹהִים שְׁמֶךָ יַעֲקֹב לֹא־יִקְרָא שְׁמֶךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
 יא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וּרְבֵה גוֹי וְקָהֵל
 יב גוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָ וּמְלָכִים מִחֲלָצֶיךָ יֵצְאוּ: וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם
 יג וְלִיצְחָק לָךְ אֶתְנַנֶּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרַיִךְ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ: וַיַּעַל מֵעֵלְיוֹ אֱלֹהִים
 יד בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ: וַיַּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֹתוֹ מִצְבַּת
 טו אֲבֹן וַיִּסֹּף עָלֶיהָ גֹּסֶף וַיִּצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 טז דִּבֶּר אֹתוֹ שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית־אֵל: וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כְּבָרַת־הָאָרֶץ
 יז לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשׁ בְּלִדְתָהּ: וַיְהִי בְהַקְשָׁתָהּ בְּלִדְתָהּ וַתֹּאמֶר
 יח לָהּ הַמִּילֶדֶת אֶל־תִּירָאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֶּן: וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה
 יט וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא־לוֹ בְּנִימִן: וַתִּמַּת רָחֵל וַתִּקְבַּר בַּדֶּרֶךְ
 כ אֶפְרָתָה הוּא בֵּית לְחָם: וַיַּצַּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קְבֻרָתָהּ הוּא מִצְבַּת
 כא קְבֻרַת־רָחֵל עַד־הַיּוֹם: וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיִּט אֶהְלֶה מֵהַלָּאָה לְמַגְדֹּל־עֵדֶר:
 כב וַיְהִי בְשֹׁכֵן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בְּלָהָה פִּילְגֶשׁ אֲבִיו
 וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

כג וַיְהִי בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם עָשָׂר: בְּנֵי לָאָה בְּכוֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי
 כד וַיְהִיזָדָה וַיִּשְׁשֹׁכֶר וְזַבְלוֹן: בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבְנִימִן: וּבְנֵי בְלָהָה שְׁפָחַת רָחֵל
 כו דָּן וְנַפְתָּלִי: וּבְנֵי זְלֶפְהָ שְׁפָחַת לָאָה גַּד וְאֲשֶׁר אֵלֶּה בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יָלְדוּ־לוֹ

כה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם: ויאמרו החיתנו נמצא-חן
 כו בעיני אדוני והיינו עבדים לפרעה: וישם אתה יוסף לחק עד-היום הזה
 על-אדמת מצרים לפרעה לחמש רב אדמת הפהנים לבדם לא היתה
 כז לפרעה: וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו
 כח מאד: ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי-יעקב שני חזיו
 כט שבע שנים וארבעים ומאת שנה: ויקרבו ימי-ישראל למות ויקרא לבניו
 ל יוסף ויאמר לו אם-נא מצאתי חן בעיניך שים-נא ידך תחת ירכי ועשית
 ל עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים: ושכבתי עם-אבתי ונשאתני
 לא ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך: ויאמר השבעה
 לי וישבע לו וישתחו ישראל על-ראש המטה:

ויחי

מח

א ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את-שני ס
 ב בניו עמו את-מנשה ואת-אפרים: ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא
 ג אליך ויתחזק ישראל וישב על-המטה: ויאמר יעקב אל-יוסף אל שני
 ד נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי: ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך
 ונתתיך לקהל עמים ונתתי את-הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם:
 ה ועתה שני-בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד-באי אליך מצרימה ליי-
 ו הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו-לי: ומולדתך אשר-הולדת
 ז אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: ואני בבאי מפדן מתה
 ח עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת-ארץ לבא אפרתה ואקברה
 ט שם בדרך אפרת הוא בית לחם: וירא ישראל את-בני יוסף ויאמר מי-
 י קחם-נא אלי ואברכם: ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש
 יא אתם אליו וישק להם ויחבק להם: ויאמר ישראל אל-יוסף ראה פניך
 יב לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את-זרעך: ויוצא יוסף אתם מעם
 יג ברקו וישתחו לאפיו ארצה: ויקח יוסף את-שניהם את-אפרים בימינו
 יד משמאל ישראל ואת-מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו: וישלח

י השדה אשר קנה אברהם מאת בני-חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו:
יא ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם-באר
לחי ראי:

יב ואלה תולדות ישמעאל בן-אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה
יג לאברהם: ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל
יד נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ומשמע ודומה ומשא: חדר ותימא יטור נפיש
טו מסטיר וקדמה: אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים-
יז עשר נשיאם לאמתם: ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע
יח שנים ויגוע וימת ויאסף אל-עמיו: וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני
מצרים באכה אשורה על-פני כל-אחיו נפל:

יט ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את-יצחק: ויהי יצחק כ
בן-ארבעים שנה בקחתו את-רבקה בת-בתואל הארמי מפקדן ארם אחות
כא לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא
כב ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם-
כג כן למה זה אנכי ותלך לדרך את-יהוה: ויאמר יהוה לה שני גי'ם בבטןך
כד ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: וימלאו
כה ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: **ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער**
כו ויקראו שמו עשו: ואחרי-כן יצא אחיו וידו אחוזת בעקב עשו ויקרא שמו
כז **יעקב** ויצחק בן-ששים שנה בלדת אתם: ויגדלו הנעורים ויהי עשו איש
כח ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ויאהב יצחק את-עשו
כט כי-ציד בפיו ורבקה אהבת את-יעקב: ויגד יעקב נזיד ויבא עשו מן-
ל השדה והוא עיף: **ויאמר עשו אל-יעקב הלעיטני נא מן-האדם האדם**
לא **הזה פי עיף אנכי על-כן קרא-שמו אדום**: ויאמר יעקב מכרה כיום את-
לב בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה-זה לי בכרה:
לג ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב:
לד ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את-

וְיָמָא דְמִית אַבְרָהָם בְּשִׁיל יַעֲקֹב תְּבַשְׁלִי דְטְלוּפְחֵי וְאַזֵּל לְנַחְמָא לְאָבוּי וְאַתָּא עֵשׂוּ מִן
 בְּרָא וְהוּא מְשַׁלְּהֵי אָרוּם חֲמִשׁ עֶבְרִין עֵבֶר בְּהֵהוּא יוֹמָא פְּלַח פּוּלְחָנָא נּוֹכְרָאָה שְׁפָד
 אֲדָמָה זִכְרִיא וְעַל עַל עוֹלִימָתָא מְאֲרֶשָׁא וְכִפָּר בְּחַיֵּי עֲלָמָא דְאָתִי וּבְזֹא יַת בְּכִירוּתָא:
 ל וְאָמַר עֵשׂוּ לְיַעֲקֹב אֲמָעִים יְתִי כְּדוֹן מִן תְּבַשְׁלִיא סְמוּקָא סְמוּקָא הָדִין אָרוּם מְשַׁלְּהֵי
 אָנָּא בְּגִין כִּן קָרָא שְׁמִיָּה אָרוּם: לֹא וְאָמַר יַעֲקֹב זִבְיָן יוֹמְנָא כְּיוֹם דְאַנְתָּ עֵתִיד לְמִיחְסָן
 יַת בְּכִירוּתְךָ לִי: לֹב וְאָמַר עֵשׂוּ הָא אָנָּא אֲזִיל לְמַמְתָּ וְלִית אָנָּא חַיֵּי תוֹב בְּעֲלָם אַחֲרִין

בעל הפורים

ספורנו

ורבקה אזהבת את יעקב. לבדו מפני שהכירה ברשעו של עשו: (כט) נזיד. נגימטריא אל אלנז: (ל) הדעיפני נא מן. ר"ת המן
 (ל) ע"כ בן קרא שמו אדום. כשראו שכ"כ התמכר למלאכתו הנפסדת אשר לא כתורת האדם עד שלא הכיר בניזיד כי אם צבעו. קרא שמו אדום. לשון צווי כלומר התאדם והיה צבוע אדום
 בהלעטת האדום: (לא) מכרה כיום. כי בהיות היום כל מגמת פניך אל מלאכתך באופן שאתה כ"כ עיף שאינך מכיר הנזיד אין

דעת זקנים

רשב"ם

מכלל שהיה עשו בן ט"ו שנים כשמת אברהם א"כ מרד שחי שנים
 בחייו. בירושלמי פריך לה הכי ומשני שנתיים מרד במטמוניות פי'
 נזנעה אלל לאחר מותו מרד נפרהסיא: (ל) הדעיפני נא וגו'. ע"כ
 בן קרא שמו אדום. פשיטא דעל כן משמע שקראו אדום משום
 הלעטה של מעט עדשים ויותר היה לו לקרותו אדום מפני שילא
 אדמוני. לכן נראה לפרש קרא הכי הלעטני נא מן תבשיל זה אדום
 לי שאני אדום לשון נופל על הלשון על כן שהוא קרא עלמנו אדום
 על שילא אדמוני קרא שמו אדום: כי עיף אנבי. שאותו היום הרג
 נמרוד שנלחם עמו כי כאשר התחיל עשו לזוד נשדה מלאו נמרוד
 שהיה גזור ציד ואמר לו שאין שום אדם רשאי לזוד נשדות אללא
 הוא ולקחו יוס מלחמה ונא עשו ונטל עשה מיעקב ואמר לו כל זמן
 שיהיה נמרוד לנזוס בגדיי החמודות לא תוכל לו אך תאמר לו שיפשיט
 את חלוקתו ויבא עמו ויבא עמו ויבא עמו ויבא עמו ויבא עמו ויבא עמו

אזהבת את יעקב. שהיתה מכרת בתומתו וגם ממה שאמר
 הקב"ה ורב יעבוד צעיר והוצרך להקדים כאן אהבת יצחק לעשו
 ורבקה אזהבת את יעקב להודיע מה שכ' לפנינו יצחק רצה לברך
 את עשו ורבקה הערימה לברך את יעקב: (ל) מן האדם האדם
 הזה. דרך אדם הממהר לשאול מחבירו כופל את דבריו וזה
 שהיה רעב הרי הוא כאומר תן לי מהרה לאכול: ע"כ בן קרא
 שמו אדום. הוא אדמוני ונתארה לאכול אדום. ובשביל רעבתנותו
 מכר בכורתו ולשם בזיון קרא לו כן שבשביל מאכל אדום מכר
 בכורתו: (לא) מכרה כיום. כלומר לאלתר מיד מכור לי חלק

Chap. 28

He said, "This is none other than the house of God, and this is the gate of Heaven."
. . . He named the place *Beit El*, though *Luz* was the city's original name.

Chap. 29-30

Leah became pregnant and bore a boy, and **she** named him Reuven, for she said
. . .

She said . . . and **she** named him Shimon.

She said, "This time my husband will become joined to me, for I have borne him three children" – therefore **he** named him Levi.

She said . . . therefore **she** named him Yehudah.

Rachel said . . . therefore **she** named him Dan.

Rachel said . . . and **she** named him Naphtali.

Leah said . . . and **she** named him Gad.

Leah said . . . and **she** named him Asher.

Leah said . . . and **she** named him Yissachar.

Leah said . . . and **she** named him Zevulun.

She named her Dinah.

She [Rachel] said . . . and she named him Yosef, saying . . .

Chap. 31

Lavan called it *Yegar Sahaduta*, and Yaakov called it *Gal`ed*.

Chap. 32

Yaakov said when he saw them, "This is an encampment of God" – and he named the place *Machanayim*.

Yaakov named the place *Peniel*, because "I saw God face-to-face [panim] and my life was saved."

Chap. 33

Yaakov traveled to *Sukkot* and built himself a house, and for his livestock he built huts – therefore he named the place *Sukkot*.

Yaakov set up an altar there, and he called it *E-I E-Iohei Yisrael*.

Chap. 35

Yaakov arrived in *Luz* in Canaan, which is *Beit El*. . . . He built there an altar, and he called the place *El Beit El*.

Devorah, Rivkah’s nurse, died, and she was buried below *Beit El* under the oak tree, and he named it *Alon Bakhut* [“oak of weeping”].

Yaakov named the place at which God spoke with him *Beit El*.

As her soul was leaving her, for she was dying, **she** named him Ben-Oni [“son of my sorrow”], and **his father** named him Binyamin.

Yaakov set up a monument on her grave – this is the monument of the gravesite of Rachel until today.

Chap. 48

Yaakov said to Yosef, “God appeared to me in Luz in the land of Canaan and blessed me.”

“Ephraim and Menashe will be to me like Reuven and Shimon. [But,] the children born to you after them will be yours – they shall be recorded under the name of their brothers in their inheritance [*nachalah*].”

Chap. 25

The first one came out red, all of him like a hairy cloak, and they named him Esav. Afterward his brother emerged, and his hand was holding on to Esav’s ankle, and he named him Yaakov.

Esav said to Yaakov, “Give me some of that red, red stuff to gulp down, for I am tired” – therefore he named him Edom.